

MIJNSTREEK

RAYMOND CLEMENT

Consultant

Er zijn van die momenten, dan moet je op de barricaden. Dan kun je niet anders dan de pen ter hand te nemen en een vurig betoog opbouwen om zwaar onrecht te bestrijden. Een hand in de rug van een beroepsgroep onder druk. Een mens zal maar consultant zijn. Velen van ons vertrekken na deze ochtendkrant in de richting van hun vaste werkplek. Vertrouwd bureau, bekende omgeving. Om zich daar vervolgens een kleine negen uur volledig te geven in het teken van bedrijf en maatschappij. Je zult maar consultant zijn. Elke dag moeten verschijnen op een nieuwe en onbekende plek. Geconfronteerd worden met de zoveelste groep ongeïnteresseerd kadervolk om ze nogmaals uit te leggen dat het door jou geconstrueerde probleem op de door jou voorgeschreven manier moet worden aangepakt. Elke dag die twijfel, elke dag die weerstand. Elke dag het schrijven van die facturen. Elke dag weer opnieuw het maken van groepsindelingen met bijbehorende opdrachten om vervolgens plenair terug te koppelen. Elke dag de onzekerheid over de materialen. Want de materialen zullen worden ingezet, of de groep het nu wil of niet. De angst voor lege stiften, disfunctionerende flip-overs. Zijn er wel genoeg post-its? Elke dag weer datzelfde jargon moeten gebruiken. Organisaties kantelen, een klap erop geven en op zoek gaan naar de 'drivers' en de passie. Is het dan allemaal kommer en kwel in de consultancy? Neen, gelukkig niet. Onderzoek toont aan dat de groep consultants opvallend lang leeft. De gemiddelde leeftijd in de beroepsgroep is 132 jaar. Tenminste als men alle gefactuurde uren optelt. Ik vergeet nooit meer het advies van de huisarts die een vrouw die nog maar een half jaar te leven had, te kennen gaf te trouwen met een consultant. Dan duren die zes maanden gevoelsmatig veel langer. Van 'scrum' via 'hekketon' naar de brainstorm. Met veel 'jeukwoorden' en clichés. Dag in dag uit Engelse terminologie. Het moet een 'group effort' zijn, op weg naar een win-win situatie. Pijn aan de pols van het voortdurend plukken van laaghangend fruit. Dagelijks het risico om met pek en veren de organisatie uitgedragen te worden. Het Latijn leert ons dat *consultare* raadplegen betekent. Maar ze moeten alles zelf doen; strategie, visie, missie, actieplannen. Terwijl in die Romeinse tijd de consul eenvoudig keizer werd. De zwarte piet in managementland. Het blijft een hulpe van 'Goedgelovigmannen', waarbij je al snel weet dat het uitpakke cadeautje door jezelf betaald is.

Reageren? redactieparkstad@delimburger.nl

Een vrouw past prima in de bouw

Een beroep in de bouw, daar kiest een tienermeisje niet zo snel voor. Want is dat niet heel zwaar of vies werk? Met een eerste 'Meidendag' hoopt het Techniekcollege, de samenwerkingschool van Arcus/Leeuwenborgh, wat misverstanden over beroepen in de bouw uit de wereld te helpen.

Ik had ook het beeld van de bouwsector dat het vooral muren metselen zou zijn.

Studente Rebecca Kater

AMSTENRADE

Zoals ze naast elkaar aan tafel zitten, zijn ze al een uithangbordje voor de diversiteit van de bouwsector. De jongste is de achttienjarige Rebecca Kater uit Beek, studente Bouw. Aan haar zijde architect Ingrid Beckers, die dertig jaar haar eigen bureau heeft in Amsternade, met naast haar Inge Lemmens, afgestudeerd aan hts en hti en aannemer bij bouw- en interieurbedrijf Lemmens in Maastricht. Ook Lemmens' dochter is aangeschoven. Jill Cordewener (19) is mbo-studente, komt net van haar stage en heeft haar overal nog aan. Vier vrouwen die, ieder op haar manier, enthousiast zijn over de bouw. En graag zien dat meer vrouwen dat zijn. Want het blijft een niet zo'n logische

Eigenlijk is het 't mooiste beroep van de wereld.

Aannemer Inge Lemmens

keuze voor meiden. Op het vierde niveau van mbo-opleiding Arcus en Leeuwenborgh zitten 130 leerlingen die voor de afstudeer richting Bouw hebben gekozen. Tien van hen zijn vrouwen. Vandaar dat de mbo-opleiding donderdag 1 december voor het eerst een 'meidendag' houdt, in de hoop wat twijelaars over de streep te trekken. Waarom kiezen meisjes niet voor deze sector? Misschien is het omdat ze denken dat ze het niet kunnen, zegt architecte Beckers. „Terwijl er genoeg te kiezen valt.“

Passie
Daar is studente Rebecca Kater ook achter gekomen. Aanvankelijk had ze geen technische richting gekozen, maar een opleiding in administratie en zorg bleek niks voor haar, dus ging ze de technische kant op. Daar vond ze een passie. „Het tekenen, het creatieve. Je leert hoe de

Zware balken mogen die mannen ook niet tillen, hoor.

Studente Jill Cordewener

fundering van een gebouw eruit ziet. Ik had ook dat beeld van de bouw dat het vooral muren metselen zou zijn. Nu weet ik dat het vriet van het maken van een tafel tot architectuur. Maar ik heb ook gemetseld.“ Kunnen vrouwen iets toevoegen aan de bouwsector? „Ik denk dat vrouwen wat meer secuur zijn“, zegt Kater uit eigen ervaring. Je moet echter niet alles projecteren op het vrouw-zijn, nuanceert Beckers. „Als je iets excellent doet, is dat niet omdat je vrouw bent. Mensen kiezen mij echt niet uit als architect omdat ik een vrouw ben. Ze doen dat omdat ik goed werk lever.“ Toch zouden vrouwen een aanvulling kunnen zijn in de branche, vindt aannemer Lemmens. „We hebben een andere aanpak en zienswijze.“ Hoe meer de bouwsector een afspiegeling wordt van de maatschappij, hoe meer ontspannen het wordt, vindt Beckers. „Dit

loof niet dat mijn klasgenoten anders over mij denken. Van vooroordelen merk ik niks. Ik sta er niet bij stil.“ Beckers knikt instemmend. „Zij wordt pas 'het meisje' als ze daar zit met keurig gelakte nagels en zegt: 'ik kan het niet'. Als ze samen bezig zijn met iets wat ze leuk vinden, valt dat niet meer op.“ Het blijft lastig een bepaald beeld dat iedereen heeft bij de bouw bij te stellen, vinden de vier vrouwen. Veel mensen denken dat een baan in de bouw afzien is. Dat het vuil en vies werk is, dat ook nog eens onderbetaald wordt. Of dat het eentonig of zwaar is. Jammer, vindt Lemmens. Zij is zelf de vijfde generatie van een echte bouwfamilie. „Eigenlijk is het 't mooiste beroep van de wereld“, zegt ze. „Want je bent echt iets aan het maken. De bouw wordt enorm ondergewaardeerd. Het is niet monotoon: geen duizenden ste-

nen die op een rij gelegd worden. In de bouw is nu juist behoefte aan mensen die breed en ook hoog zijn opgeleid. Er komen veel complexe vakgebieden bij elkaar. Je moet dus iets van metselen en funderingen weten als je een constructie maakt. Daarbij is de branche volop in beweging, zoals nu met het 3D-printen.“

Hardnekkig beeld
Dat het werk in de bouw zwaar is, blijft ook een hardnekkig beeld. Lemmens: „Tegenwoordig zijn daar regels voor, je mag volgens de arbeidsvoorwaarden niet meer dan 25 kilo tillen.“ Haar dochter grijnst. „Zwaar? We hebben een kraan. En zware balken mogen die mannen ook niet tillen, hoor.“

Mensen kiezen mij echt niet uit als architect omdat ik een vrouw ben.

Architect Ingrid Beckers

Allemaal vrouw, allemaal op hun eigen manier hun passie gevonden in de bouw. Helemaal rechts zit dakdekker Marsha van Werden. FOTO LUC LODDER

De Meidendag

Werk is er voldoende in de bouw, het is alleen niet altijd even duidelijk hoe breed het werkgebied is, zeggen docenten Bart Claessens en Niki L'Herminez van techniekcollege Arcus/Leeuwenborgh. Van schilder, metselaar en timmerman tot meubelmaker, ingenieur en architect. „We willen daarbij laten zien wat de doorgroei mogelijkheden zijn.“ Zo sluiten de mbo-studie aan bij hbo- of hts-studies

Op de 'Meidendag' vandaag krijgen meisjes uitleg bij een architect, bezoeken ze een bouwbedrijf en een bouwplaats en volgen ze verschillende workshops, waaronder schetsen, projectietekenen en 3D-printen.

MISHANDELING

Wilde man ex met kabelbinder vermoorden?

HEERLEN DOOR JOSETTE MULDER

Ze heeft een snee in haar nek en ander zichtbaar letsel. Maar heeft de 51-jarige R.N. écht geprobeerd zijn ex met een kabelbinder te vermoorden in de garage van het ziekenhuis?

Om die vraag draaide het gisteren bij de rechtbank in Maastricht. Daar stond de Heerlense elektricien R.N. terecht. Hij zou op 6 oktober van het vorig jaar zijn ex-vrouw hebben willen vermoorden in de parkeergarage van het Zuyderland-ziekenhuis in Heerlen.

N. wachtte urenlang op zijn voormalige vrouw, die in het ziekenhuis werkt. Om te voorkomen dat ze zou wegrijden, had hij alvast de voorbanden kapot gesneden. Toen ze bij haar wagen aankwam, trok de verdachte haar zijn auto in 'om met haar te praten over de afwikkeling van hun scheiding'. Zij zegt dat hij haar met een kabelbinder om haar nek in de wagen trok. Hij ontkent dat, maar geeft wel toe dat hij de vrouw twee of drie keer heeft geslagen. Ook zou de man het schreeuwen van zijn slachtoffer, van wie hij twee jaar eerder na vijftien jaar huwelijks was gescheiden, hebben beëindigd door zijn hand in haar keel te stoppen. De vrouw kreeg geen lucht en speelde dat ze bewusteloos was. Ze ontsnapte aan haar belager toen ze de politie zag komen.

DOOR MEREL VISSCHER

INTERVIEW ONDERWIJS BOUW

Voor officier van justitie Annemarie Kemp is het duidelijk: N. wilde zijn ex met voorbedachten rade van het leven beroven. Daarom had hij ook een bijl en vijf messen in zijn wagen. Zij eiste achttien maanden onvoorwaardelijke gevangenisstraf met tbs en dwangverpleging. Volgens een arts passen de verwondingen van het slachtoffer bij het relaas van de vrouw.

Deskundigen achten de kans zeer groot dat de Heerlenaar in herhaling valt als hij onbehandeld blijft, maar vinden dat hij vanwege zijn blanco strafblad een tweede kans verdient. Met therapie zou hij zijn woede leren te beheersen.

Advocaat Marie-Louise Daniëls vroeg om vrijspraak. Er is geen enkel bewijs geleverd, vindt zij. Niemand heeft gezien dat haar cliënt geweld gebruikte. Het slachtoffer zelf zei te vrezen voor haar leven als de man op vrije voeten komt. Uitspraak 14 december.

Reageren? merel.visscher@delimburger.nl

Jeroen I bij C.V. de Brikkebekkesch
Jeroen I (Gerrist) is uitgeroepen tot de nieuwe prins van C.V. de Brikkebekkesch. De receptie van de nieuwe heerser van Oud Broenssem is op 3 februari (19.11 uur) in cafézaal De Kroeg.